

R. Ezgi ÇAKIROĞLU
Dokuz Eylül Üniversitesi

GÜN
ÇEKİLİŞKEN
KAYALIKLARDAN

Eski bir devre ait kayalar
Ölü yaprakların belli belirsiz izleri
Yitik sesleri deniz canlılarının
Yok olmuştur mavi bir krallığın
Kıyıma vuran köpükleri kadar eski
Gömük
Sisli
Gürültüyle oluşan sıradanlar
Öncesinde
Çarpışan kıtaların sesi
Levha hareketleriyle gelen bildiri
Kuraklık imda bir yara gibi açılan içdeniz
Kırılan dalgaların ufaladığı çakılları kalbim
Yontuldu görünmez bir heykeltıraş tarafından
Talaşı gözyaşı
Bir onu üzerledi bir başka anıyı
Sesim sürüklendi i topografyaya yabancı
Sessizlikim mercan böceklerinde kaldı
Tazemezarlıkta yürüdüm
Kurumuş dere yataklarının arasından
Uzak yankıların kıyısından
Toprak kokulu ağıtlardan geçtim
Ve suskun bir fayın yanından...
Kretaseyalı bir kayanın üzerinde dinlendim
Gözyaşı ve çakıllarla ellerimde;
Anlattı, ölü deniz kabuklarının sesinden
Dokunduğum 'zaman':
Hangi katmanın arasında gizli olduğunu
Hangi eski hikayeyi okuduğumu rüzgarın
Çakılların arasında dokundan
Ve anlattı
Nasıl kapanır bir jeolojik zaman...